

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

TOTO VE ŐEMSİYESİ

35
-basım

CAN
ÇOCUK

Sevim Ak
TOTO
VE ŐEMSİYESİ

Resimleyen: Behiç Ak

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Düzeltili: Fulya Tükel
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Gülay Yıldız

1. Basım: 2003

35. Basım: 3000 adet, Kasım 2023

ISBN 978-975-07-0307-2

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2003

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı
izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 43514
Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: BPC Matbaacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Sertifika No: 48745; Adres: Cevizlik Mah. Hüsreviye Sok.
Erşen İş Hanı No:15 Kat:3-38 Bakırköy, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

.....

Sevim Ak

Samsun'da doğan Sevim Ak, 1976'da Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği'nden mezun oldu. Biyokimya uzmanlık eğitiminin ardından yirmi beş yıl Heybeliada Sanatoryumu'nda ve özel kliniklerde çalıştı. 'Oyun oynamaya' benzettiği yazma tutkusunu öğrencilik yıllarına uzanan Sevim Ak'ın ilk öyküsü 1985'te, Cumhuriyet gazetesinin pazar ekinde yayımlandı. İlk çocuk kitabı *Uçurtmam Bulut Şimdi* (1987), yayımlandığı yıl Akademi Kitabevi Çocuk Edebiyatı Öykü Ödülü'nü kazandı. *Düşlere Sobe* adlı çocuk oyunu İstanbul Şehir Tiyatroları'nda, *Horoz Adam* ve *Korsan* adlı kitabından aynı adla uyarlanan oyun da Ankara Devlet Tiyatroları'nda sahnelendi. *Horoz Adam* ve *Korsan*, aynı zamanda Uluslararası Çocuk ve Gençlik Kitapları Kurulu'nun (IBBY) "Engelli Çocuk ve Gençlere Dair Göze Çarpan Kitaplar" kataloğuna seçildi. 2000-2007 arasında, İLKİYAR Vakfı'nın Gezici Projeleri kapsamında, ODTÜ'nün desteğiyle 160 yatılı bölge okulu ve 30 köy okulunda gerçekleştirdiği öykü okuma ve yazma etkinliklerindeki anı ve izlenimlerini, *Güneşin Çocukları* adlı kitapta topladı. Bu etkinliklerin sonuçları Fransa'da *Lignes D'Ecrites*'ün çeşitli sayılarında da yayımlandı. Çocuklar için otuzdan fazla kitap kaleme aldı. Bazı kitapları Almanca, Arapça, Korece ve Felemenkçe'ye çevrildi. *Kırk Şemsiye* adlı resimli öykü kitabı, Çocuk ve Gençlik Yayınları Derneği (ÇGYD) tarafından 2006 yılının En İyi Resimli Kitabı seçildi. 2009'da Astrid Lindgren Anma Ödülü, 2012'deyse Hans Christian Andersen Ödülü gibi çocuk edebiyatının Nobel'i kabul edilen, iki prestijli ödüle aday gösterildi. Televizyon çocuk programları için senaryolar, *Leylek Kardeş* adlı animasyon dizi için öyküler yazdı. Edebiyatta 35. yılını kutladığı 2023'te, Troya Folklor Araştırmaları Derneği'nin düzenlediği Troya Kültür Sanat Ödülleri kapsamında Oğuz Tansel Çocuk Edebiyatı Ödülü'nün sahibi oldu. Çocukların sorunları üzerine düşünürken kendini hep yeni bir kitabın içinde bulan Sevim Ak, İstanbul'da yaşıyor. Şehrin özellikle çok sevdiği sokaklarında ve adalarında, kedilerin ve martıların eşliğinde bambaşka hayatları ve hayalleri öyküleştiriyor.

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

AZ BUÇUK TEO
BABAMIN GÖZLERİ KEDİ GÖZLERİ
ÇİLEKLİ DONDURMA
DALGALAR DEDİKODUYU SEVER
DOMATES SAÇLI KIZ
DÖRTGÖZ
ESKİLER ALIRIM
GAZETE FISILTILARI
GEMİCİ DEDEM
GÖKTE BİRİ VAR
GÖZLERİNDE GÜNEŞ VAR
HOROZ ADAM VE KORSAN
KARŞI PENCERE
KIRIK ŞEMSIYE
KUŞLU KÖY
KÜÇÜK SIRLAR
LODOS YOLCULARI
MAHALLE SİNEMASI
MELO
PEMBE KUŞA NE OLDU
PENGUENLER FLÜT ÇALAMAZ
PUF, PUFPUF, CUF, CUF CUF VE CİNO
PULDAN TAŞTAN LAHANADAN
SAÇLARINDA SORU İŞARETLERİ
SAKIZ KIZIN GÜNLERİ
SEN, BEN, ELMA AĞACI
SICAK ÇİKOLATALI YOLCULUKLAR
SİRK KIZI
ŞARKINI DENİZLERE SÖYLE
TOTO'NUN SINIFI
UÇURTAMAM BULUT ŞİMDİ
VANİLYA KOKULU MEKTUPLAR

Annem, babam ve Selen için

Toto ve Őemsiyesi

Toto'ya bir gün babası, eskiciler çarşısından pembe, kelebeklerle süslü bir in Őemsiyesi aldı. Toto yağmurda sıırılsıklam ıslandığı bir gün, böylesine acıklı bir hale düŐmesinin nedenini bu yaŐa geldiği halde hl bir Őemsiyesinin olmamasına bağlayınca babası çok zlmŐ, hemen ertesi gün bu Şemsiyeyi alıp gelmiŐti.

Toto, Şemsiyeden çok hoŐlandı. Yeni bir kafa dengi arkadaŐ bulmuŐ kadar sevindi stelik.

O gece Şemsiyenin üstündeki kelebekleri tek tek saydı. Tam kırk dört kelebek vardı. Bundan esinlenerek bir de ad taktı ona: "Kt".

Artık Toto neredeyse Kt de ordaydı. Toto yağmur yağsın yağmasın Kt' hep yanında taŐıyordu. Ekmek almaya giderken, okulda, sinemada, bisiklete binerken, gazoz içerken yanından ayırmıyordu. YavaŐ ya-

vaş Toto'nun yeni dostunu öğrenmeyen kalmadı. So-kağa her çıktığında şemsiyesine en az üç-beş laf atan oluyordu. Hele güneşli bir günde Küt'ü açıp da dolaşmaya başlayınca her kafadan bir ses çıktı.

Selo, "Amma nanemolla oldun," dedi. "Şu şemsiye alınalı huyun değişti."

Pufi Teyze, "Şemsiyen çok güzel, ama senin için fazla büyük. Onu neden satmıyorsun? Pazarda iyi para verirler. Çin malları kapış kapış gidiyor," dedi.

Bay Zoti, "Güneşten sakınma, yavrum," dedi. "Senin bu yaşta çok D vitaminine ihtiyacın var. Bol bol güneşlenmelisin."

Melo Teyze, "Bu sıcakta o koca şemsiyeyi taşıyacağına benim paketlerimi taşımama yardım etse-ne," dedi.

Toto yardım etmeyi çok severdi. Yardım sözünü duyar duymaz şemsiyesini kapatıp koluna taktı. Paketlerden en büyüğünü kucakladı.

Toto kendine bir şey alırsa Küt'e de bir yaka iğnesi alıyordu. Şimdiden şemsiyenin üstü elma, muz, palyaço, domates, dondurma ve havuç şeklinde yaka iğneleriyle dolmuştu.

Toto, maçta bile şemsiyesini yanından ayırmıyor, hatta açıp kalenin tepesine yerleştiriyordu. Babasının şemsiyeyi getirdiği günden beri bir gol bile yememişti. Rakip takımlar her seferinde şemsiyeye karşı çıkıyor, ama mantıklı bir neden ileri süremedikleri için bir

türlü kaldırtamıyorlardı. Son karşılaştıkları Gergedan takımının santrforu, maçtan öne Toto'nun kulağına, şemsiyeyi kaldırırsa akülü bir araba hediye edeceklerini fısıldadıysa da Toto oralı olmadı.

Annesi, Toto'nun şemsiyeye olan düşkünlüğünden hiç hoşnut değildi. Toto akşamları hiç konuşmadan telaşlı telaşlı yemeğini yiyor, hemen odasına kapanıyordu. Kimseye anlatmadığı bir sürü şeyi şemsiyesine anlatıyordu. Annesi ve babası akşamları kulaklarını Toto'nun kapısına dayıyor, sırlarını öğrenmeye çalışıyorlardı. Şemsiye alındığından beri Toto iyice içine kapanmıştı.

Babası, "Geçer belki," diyordu. "Biraz daha bekleylim, sonra uygun bir dille konuşuruz onunla."

Öğretmeni de Toto'dan pek hoşnut değildi. Bay Togo bakkaldan alışveriş ederken annesine, son günlerde Toto'nun evdeki düzeninde bir değişiklik olup olmadığını sormuştu.

Annesi, eşiyle arasının bozuk olup olmadığı anlamına gelen bu soru karşısında kıpkırmızı olmuş ve yalnızca, "Yoo... Yok öyle bir şey," demişti.

Bu onu öyle sinirlendirmişti ki şemsiye sorununu en kısa zamanda çözümlenmeye kendi kendine söz verdi.

Ertesi sabah Toto uyandığında Küt'ü koyduğu yerde bulamadı. Annesi, babasının gün ağarmadan bir iş gezisine çıktığını, kendi şemsiyesini bulamayınca Toto'nunkini aldığını söyledi.

Toto, annesine aptal aptal bakarak esnedi. Okula gitmek üzere hazırlanması gerekirken az önce çıktığı yatağına tekrar girdi. Yorganı boynuna kadar çekti. Gözlerini tavana dikti ve bir mumya gibi kalakaldı.

Annesi, "Toto, Toto," diye seslendiyse de karşılık vermedi.

Annesi önce onu pek ciddiye almadı. Numara yaptığını sandı. Okul saati geldiği halde yataktan çıkmayınca heyecanlandı. Seslendi, ayağının altını gıdıkladı, yüzünü tokatladı, ama Toto'yu canlandıramadı. Toto tıpkı bir ölü gibi kıpırdamadan yatıyordu. Annesi ne yapacağını şaşırmişti. Başından aşağı bir bardak su döküp Toto'dan hiçbir tepki alamayınca deliye döndü. Toto sudan hiç hoşlanmazdı. Yüzünü yıkamaktan bile nefret ederdi. Bir bardak suya sesini çıkarmadığına göre çok hasta olmalıydı. Telaşla Bay Zoti'ye koştu.

Zili çalarken, “Koşun doktor bey! Toto ölüyor!” diye bağırıyordu.

Bay Zoti yataktan henüz kalkmıştı. Aceleden ayakkabılarını giymeyi unuttu, terliklerle sokağa fırladı.

Zoti, muayenesinde önemli bir bulgu elde edemedi. Oysa uzun uzun sırtını dinlemiş, ateşini ölçmüş, gözbebeklerine bakmış, reflekslerini kontrol etmiş, bademciklerini incelemişti.

Gözlüğünü düzeltip art arda birkaç kez öksürdükten sonra, “Beklemekten başka çare yok,” dedi. “Otuz yıllık meslek yaşamımda böyle bir vakaya rastlamadım.”

Annesi korkudan sapsarı olmuştu.

Zoti, “Sabah ne yedi?” diye sorunca, “Hiçbir şey,” dedi, kekeleyerek. “Daha yeni kalkmıştı. Kalkmadan önce çok normaldi. Her şey birdenbire oldu. İnanın, hiçbir şey yemedi.”

Bay Zoti, “Anlıyorum,” dedi. “Ben sık sık ziyaretinize gelirim. Bir değişiklik olursa bana bildirin.”

Toto günlerce yataktan çıkmadı. Hiç konuşmuyor, çok az yemek yiyor, çoğunlukla tavandaki bir noktaya bakıyordu.

Okul ve mahalledeki arkadaşları, komşular sık sık ziyaretine geliyorlardı. Banka Müdürü’nün karısı Toto’ya birinin büyü yaptığını söylüyor, büyüü bozmaya çalışıyordu. Şimdiye kadar Toto’nun başının

üstünde karmakarışık bir gemici halatı çözmüş, 28 tane çalar saati aynı anda çaldırmış, bol sarmısaklı kediotu çorbası içirmiş, büyülü “Takamturafış” sözcüğünü bin dokuz yüz yirmi beş kez söylemiş, ama gene de büyüü bozamamıştı.

Pufi Teyze, Toto'nun derdini besinsizliğe bağlamıştı. Buna en iyi çare paça çorbasıydı. Pufi, her gün içine değişik sebzeler katılmış paça çorbasını Toto'ya zorla içirmeye çalışıyordu.

Berber, Toto'nun derdi “tekdüzelik” diyordu. Hatta sırf değişiklik olsun diye, yatağında Toto'nun saçlarını Çinliler gibi tıraş etti.

Bay Zeze de her gün uğrayanlardandı. Her geli-

şinde bir masal anlatıyor, masaldaki kahramanı Toto'ya benzetip, "Bir gün o da ansızın iyileşecek," diyordu. "Toto'nun babası bir padişah değil, dünyanın dört bir yanında tellal bağırtamaz, ama üzülmeysin. Gene de bir gün kapınızı ansızın biri çalar ve oğlunuz iyileşir."

Birkaç gün sonra Mimi, Toto'yu ziyarete geldi. Mimi, Toto hastalandığından beri ilk kez uğruyordu. Elinde bir demet mor menekşe vardı. Toto yatağın içinde sırtüstü, dümdüz yatıyordu. Üzerindeki yorganda tek kırışıklık yoktu.

Mimi, menekşe demetini yorganın tam ortasına bıraktı, "Şemsiyen nerede, Toto?" diye sordu. "Onu tepende bulacağımı sanıyordum."

Toto gözlerini bir sağa bir sola döndürdü. Yanıt vermedi. Annesi şemsiye sözcüğünü duyar duymaz telaşla içeri koştu. Şemsiyeyi sakladığı yerden çıkarıp getirdi.

"Ah, Toto... Yoksa şemsiye yüzünden mi hastalandın? Bak, burada o! Ah, nasıl da unuttum..."

Toto yanına konan şemsiyeye hiç bakmadı. O zamana kadar bir türlü kapatmadığı gözlerini kapattı. Horul horul uyumaya başladı.

Ertesi sabah Toto hiçbir şey olmamış gibi yatağından çıktı, okula gitmek için hazırlandı. Kahvaltısını iştahla etti.

Annesi şaşırmişti. Ne olur ne olmaz diyerek oku-

la kadar ona eşlik etti. Toto tamamıyla normaldi. Es-kisinden hiç farkı yoktu. Kadıncağız eve dönerken kapı kapı dolaşarak Toto'nun iyileştiğini mahalleliye duyurdu.

"Bay Zeze'nin söylediği çıktı," dedi. "Toto'yu an-sızın kapınızı çalan biri iyileştirecek, dedi. Mimi gel-di ve iyileşti oğlum."

Toto'nun tam olarak iyileştiğine arkadaşları pek inanmamıştı. Şemsiye yoktu yanında. Toto ile şem-siye birbirlerine öyle uyum sağlamışlardı ki Toto'yu şemsiyesiz düşünmek bile güçtü. Herkes bu işte bir bit yeniği olduğunu düşünüyor, ama renk vermiyor-du.

Toto günlerce şemsiyeden hiç söz etmeden okula gitti, geldi, mahallede dolaştı, maçlara katıldı. Kimse ona bir şey soramıyordu. Gene aniden rahatsızlanır diye korkuyorlardı.

Selo'nun da akli fikri şemsiyede idi. Bir gün da-yanamadı, bilye oynarlarken pat diye, "Şemsiyen ne-rede, Toto?" diye sordu.

Toto, bilyesiyle Selo'nunkini çok ötelere fırlattı. Alçak bir sesle, "Evde," dedi.

Selo o gün Toto'nun peşini bırakmadı. Eve onun-la birlikte geldi. Amacı Küt'ü görmektir. Odasına gir-diğinde tavanda, tam yatağının üstündeki garip avi-zeyi gördü, bir çığlık attı.

"Aaaa! Küt'ü avize mi yaptın?"

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

YAŞ

8

9

10

+

Sevim Ak

Resimleyen: Behiç Ak

TOTO VE ŞEMSIYESİ

Sevimli Toto'nun eğlenceli serüvenleri...

Toto, on yaşında, ele avuca sığmaz bir çocuk. Yerinde duramayan, aklına koyduğu her şeyi hemen gerçekleştirmeye çalışan bir afacan. Kitaptaki öykülerin tümü, Toto'nun serüvenlerinden oluşuyor; bir bakıyorsunuz, o vazgeçemediği şemsiyesiyle kaleci olarak futbol maçına çıkıyor, bir bakıyorsunuz evinin damında numaralar yapıyor, bir bakıyorsunuz Venezuela'da ya da Belediye Başkanı'nın karşısında, o da olmazsa elinde gitarıyla sokaklarda...

ISBN 978-975-07-0307-2

9 789750 703072